

உ

கணபதி துணை.

படிக்காசுப் புலவர் அருளிய
பழமொழி விளக்கம்

என்னும்

தண்டவஸயார் சதகத்திரட்டு.

‘உறுதியின் உரம்’

என்ற நூலின் ஆசிரியராகிய

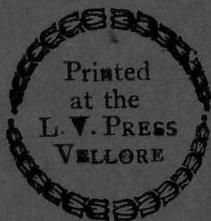
லித்வான், அ. நடராஜபிள்ளை அவர்களால்

குறிப்புரை விளக்கத்துடன் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வேலூர்

நடு நாயக புத்தக சாலையாரால்

வெளியிடப்பட்டது.

Printed
at the
L. V. PRESS
VELLORE

தன்னுரை.

“இளமையிற் கல்வி சிலையில் ஈழுத்து” என்ற பழமொழியின் கருத்து யாவரும் அறிந்ததே. ஆகையால், நம் சிறுவர் சிறுவயதிலேயே தக்க விஷயங்களையுடைய புத்தகங்களில் மனதைச் செலுத்திப் படித்து வருவது பிற்காலங்களில் தங்கள் உலக வாழ்க்கையை உன்னதப் படுத்திக்கொள்ளக் காரணமாகும் என்பது பல பெரியார் தொள்கை.

அக்கொள்கையைப் பெரும்பாலும் பின்பற்றுகின்ற நடுநாயக புத்தக சாலையார் எனக்குத் தூண்டு கோலாக முன்வர, இச்சதகத்தில் சிலபாடல்களைத் தேர்ந்தெடுக்கத் தொடங்கினேன்.

படிக்காசுப் புலவர் பெருமானால் செய்தருளப் பெற்ற இச்சதகம் சிறுவர் நெஞ்சம் விரும்பும் பல பழமொழிகளை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளக்கிச் செல்ல வல்லது என்பது அறிஞர்கள் அறிந்த விஷயம். இதனை இலகுவிசு படித்துணருமாறு அரும்பதங்களையும், அருந்தொடர்களையும், வரலாறுகளையும், ஆசிரியர் கருதிய பழமொழிகளையும், அக்கருத்தினைக் கொண்ட வேறு பழமொழிகளையும் அவ்வப்பாடங்களின் அடியில் விளக்கியுள்ளேன். அவற்றில், முக்குணவயத்தால் ஏதேனும் பிழைத்து, அதனைப் பெரியோர்கள் எடுத்துக்காட்டினால் அடுத்த பதிப்பில் சீர்திருத்திக் கொள்வதோடு அன்னரிடத்தில் பெரிதும் நன்றிபாசாட்டவும் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

வேலூர்.
1—3—25.

இங்கனம்,
அ. நடராஜன்.

படிக்காசுப் புலவரைப் பற்றிய குறிப்புக்கள்.

நாடு—தொண்டை மண்டிலம்.

ஊர்—பொற்களத்தூர் (தென்களத்தூர்).

குலம்—செங்குந்தர் மரபு.

காலம்—சுமார் 250-வருடங்கட்கு முன்.

காலத்தவர்—வல்லைக் காளத்தி வள்ளல் முதலியோர்.

வேறு நூல்கள்—தொண்டை மண்டில சதகம் முதலியன
மதம்—சைவம்.

பெயர்க்காரணம்—சிதம்பரம் ஸ்ரீ நடராஜர் சந்நிதிப் பஞ்சாட்சரப் படியில் தெய்வீகமாய்க் கிடைத்த பொற்காசுகளைப் பெற்றமை.

இந்நூல் செய்தகாரணம்—தண்டலை நீணெறி வாசிகளின் வேண்டுகோள்.

தீட்சை பெற்றஇடம்—தருமபுர ஆதீனம்.

முத்திபெற்ற தலம்—சிதம்பரம்.

இந்நூல் பாடப்பெற்ற தலத்தைப் பற்றிய குறிப்புக்கள் தலத்தின் பெயர்—தண்டலை நீணெறி (தண்டலைச்சேரி.) தலமுள்ள நாடு—சோழநாடு (காவிரியின் தென்கரையில் திருத் (தரு) துறைப்பூண்டிக்கு வடக்கே 3 மைல்)

சுவாமியார் பெயர்—நீணெறிநாதர்.

அம்மையார் பெயர்—ஞான நாயகி.

தீர்த்தப் பெயர்—சிவகங்கை.

முருகன்றுணை.

பழமொழி விளக்கம்

என்னும்

தண்டவையார் சதகத்திரட்டு. *

லிநாயகர் வணக்கம்.

வேதநெறி விளம்பியசொல், ஆகமநூல்
விளம்பியசொல், மிகுபு ராணம்
ஏதுவினில் காட்டியசொல், இலக்கணச்சொல்
இசைந்தபொருள் எல்லாம் நாடி
ஆதிமுதல் உலகுதனில் விளங்குபழ
மொழிவிளக்கம் அறிந்துபாடச்
சோதிபெறு மதவேழ முகத்தொருவன்
அகத்தெனக்குத் துணை செய்வானே. (1)

* தண்டலை என்னும் ஸ்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமானை விளித்துப் புறப்பொருளாம் நீதியின் மேல் பழமொழிகளைப் பொருத்திப் பாடிய நூல்.

இசைந்த பொருள்—சொல்லிய நால்வகைச் சொற்களிலும் பொருந்தியுள்ள விஷயம். நாடுதல் - ஆராய்தல். 'உலகுதனில் ஆதிமுதல் விளங்கு' என்று மாற்றிக்கூட்டுக. சோதி - ஜோதி; சிவபெருமான். வேழம் - யானை. மதம் - திமிர். அகம் - மனம்

கடவுளை வணங்கினார் கடைத்தேறுவார்.

வரம்அளிக்கும் தண்டலையார் திருக்கோயில்

உட்புகுந்து வலமாய்வந்தே,

ஒருவிளக்கா கிலும்பசுவின் நெய்யுடன்தா

மரைநூலின் ஒளிர வைத்தால்,

கருவிளக்கும்; பிறப்பு (ம்) இல்லை; இறப்பு (ம்) இல்லை;

கைலாசம் காணி ஆகும்;

திருவிளக் (கு) இட் டார்தமையே தெய்வமறிந்

தீரும், வினையும் தீரும் தானே.

(2)

கருவிளக்கும் - கருவிளங்கும்; ஜன்மம் சாபல்யமடையும். காணி-உரிமை.

பழமொழி:—திருவிளக்கிட்டாரைத் தெய்வம் அறியும், விளக்கிட்டால் வினையீரும்.

தன்னுடைய தானதருமமே தனக்குப் பின்னால்தரும்

நன்மைகட்குக் காரணம்.

அட்டதிசை எங்கணும்போய் அலைந்தாலும்,

பாதாளம் அதிற்சென் றாலும்,

பட்டம்என வான்ஊடு பறந்தாலும்,

என்ன? அதிற் பயனுண்டாமோ?

பிட்டுவர மண்சுமந்த தண்டலையாரே!

முன்னாள் பெரியோர் கையில்

இட்டபடி யேழிய ஏறசைப்

படிவ்ருவ (து) இல்லை தானே,

(3)

அட்டம் - அஷ்டம்; எட்டு. ; என்கணும் - எல்லாப் பாகங்களிலும், பட்டம் - படம்; வினையாட்டுக்கருவி. முன்னாள் - முந்திய ஜன்ம காலத்தில், ஏறு ஆசை - மிக்கஆசை.

பிட்டு வர மண்சமந்த வரலாறு:—

மதுரைப்பெருமான் மாணிக்க வாசகருக்காக வைகையில் வெள்ளம் புரண்டோடும்படி செய்தார். அதனால் கரையுடைந்து மதுரை யழிந்துவிடும்போல் தோன்றியது. அதனையறிந்த பாண்டியன் நகரவாசிகளைச் சென்று கரையைப் பலப்படுத்தும்படி கட்டளை யிட்டான். அரசு அதிகாரிகள் கரையை ஒவ்வொருவருக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுத்தனர். ஈசுவர பக்தியிற் சிறந்த பிட்டு வாணிபச்சிக்கும் ஒரு பங்கேற்பட்டது. அவளுக்கு ஆண் திக்கின்மையாலும் கூலியாளும் கிடைக்காமையாலும் நெஞ்சங்கலங்கினான். தீனபந்துவாகிய சிவபெருமான் ஒட்டன் உருக்கொண்டு வந்து பிட்டுக்கூலி பெற்றுக் கரையை யடைத்துச் சென்றனர். விபரம் திருவினையாடற் புராணம் பார்க்க.

பழமொழி:—இட்டபடியன்றி ஏறாசைப் பட்டால் கிடைக்குமோ? அவரையிடத் துவரை வருமோ?

மனித ஜன்மத்திற்கு அவசியமானது பரோபகாரம்.

தன்மமதைச் செயல்வேண்டும், தண்டலை நீள்

நெறியாரே தயவு செய்வார்;

வன்மனினை செயல்வேண்டா; பொய் வேண்டா;

பிறரை பொன்றும் வருத்தல் வேண்டா;

கன்மநெறி வரல்வேண்டா; வேண்டுவது

பலர்க்குமுப காரம் ஆகும்;

நன்மைசெய்தார் நலம் பெறுவர்; தீமைசெய்தார்.

தீமைபெற்று நலிவர் தாமே,

வன்மவினை - கொடிய செய்கை. கன்ம நெறி - பாவ மார்க்கம். நலிதல் - கெடுதல். தன்மம் - தருமம்.

பழமொழி:—நன்மை செய்தார் நன்மைபெறுவர், தீமைசெய்தார் தீமை பெறுவர்; வினையிட்டார் வினையறுப்பர், தினையிட்டார் தினை யறுப்பர்.

கற்புடைய பெண்களின் பெருமை.

முக்கணர்தண் டலைநாட்டில் கற்புடைமங்

கையர் மகிமை மொழியப் போமோ?

ஒக்கும் எரி குளிரவைத்தாள் ஒருத்தி, வில்வே

டனைஎரித்தாள் ஒருத்தி, மூவர்

பக்கம்உற அமுதளித்தாள் ஒருத்தி, எழு

பரிதேத்தாள் ஒருத்தி, பண்டு

கொக்கு எனவே நினைந்தனையோ? கொங்கணவா !

என்று ஒருத்தி கூறினாள்.

(5)

முக்கணர்-முக்கண்ணர்; சிவபெருமான் : காரண விடு குறிப் பெயர். மங்கை - பெண். ஒக்கும்எரி - எல்லாவற்றையும் ஒரே மாதிரியாய் எரிக்கும் அக்கினி. எழுபரி-குரியன் தேரில் பூட்டிய ஏழு குதிரைகள். பண்டு - முன்

எரி குளிர வைத்தாள்—சீதா பிராட்டி. இலங்கையில் அதுமான் வாலில் இராட்சசர்கள் தீக்கொளுத்தியபோது சுடாதிருக்கும்படி செய்தனர். விபரம் இராமாயணத்திற் காண்க.

வேடனை எரித்தாள்—தமயந்தி. நளன் பிரிந்தபோது தன்னைக்கெட்ட கருத்தோடு நெருங்கின வேடனைச் சாம்பராக்கினான். விபரம் நடைதம் கரண்க.

மூவர் பக்கமுற அமுதளித்தாள்—அத்திரி முனிவர் மனைவி அநகுயை, தன்னைச் சோதிக்கும் பொருட்டு ஊந்த

திரிமூர்த்திகளைத் தன் கற்பினால் குழந்தைகளாக்கிப் பாலூட்டினான். அம்முன்று குழந்தைகளே துருவாசர், தாத் தாத் திரேயர், சோமர். அபிதான சிந்தாமணி காண்க.

எழுபரிதடுத்தாள்— மௌத்கலய முனிவர் மனைவி நளாயினி. பிணியாளராகிய நாயகரின் வேசைபால் இச்சையைப் பூர்த்திசெய்தற் பொருட்டு இரவில் அவரைக் கூடையில் வைத்துத் தலைமேற் கொண்டு நடக்க, வழியில் பூர்வகர்மத்தால் கழுவிவிருந்த மாண்டவ்ய முனிவர் காலில் தட்ட, அவர் வருந்தி, 'விடிந்தபின் நீ விதவையாகக்கடவை' என்று சபிக்க, இவள் 'விடியாதிருக்கக் கடவது' என்று சபித்தாள். அதனால், பொழுது புலராமல் போகத் தேவர் மாண்டவ்யரை வேண்ட, அம்முனிவர் தன் சாபத்தை மாற்றி, இவளை வேண்ட, இவளும் தன்சாபத்தை மாற்றினாள். விபரம் பாரத ந்காண்க.

“கொக்கெனவே நினைந்தனையோ கொங்கணவா” என்றவள்— திருவள்ளுவர் மனைவியாகிய வாசுகி. பறந்து போகிற கொக்குக் கழித்த மலம் தன்மேல் விழக் கோபமுண்டாகிப் பார்த்து, அக்கொக்கினை எரித்த கொங்கண முனி வாசுகி மனையிலே வந்து பிட்சை கேட்க, அவள் சிறிது தாமதித்துக் கொண்டுவந்த காரணத்தால் முனிவர் கோபித்துப்பார்க்கக் கண்ட வாசுகி, 'கொக்கென்று நினைந்தனையோ? கொங்கணவா!' என்றாள். விபரம் அபிதானசிந்தாமணியில் காண்க.

பழமொழி:—கொக்கென்று நினைத்தாயோ கொங்கணனே.

அறிவிலாமக்கள் பலரைக்காட்டிலும்

அறிவுடை மகன் ஒருவனே மேல்.

நன்றி தரும் பிள்ளையொன்று பெற்றாலும்

குலமுழுதும் நன்மை உண்டாம்;

அன்றி அறி(வு) இல்லாத பிள்ளையொரு
 னுறுபெற்றும் ஆவ (து) உண்டோ?
 மன்றில்நடம் புரிவாரே! தண்டலையாரே!

சொன்னேன், வருடம் தோறும்
 பன்றிபல ஈன்றுமென்ன? குஞ்சரமொன்(று)
 ஈன்றதனால் பலனுண்டாமே. (6)

நன்றி - நன்மை, மன்று - சிற்பை, குஞ்சரம்-யானை,
 பழமொழி:—பன்றி பலகுட்டிபோட்டென்ன? யானை
 ஒரு குட்டி போட்டாற்போதும்.

உண்டிக்கழகு விருந்தோண்டல்:
 திரு இருந்த தண்டலையார் வளநாட்டில்
 இவ்வாழ்க்கை செலுத்தும் நல்லோர்
 ஒருவிருந்தா கிலுமின்றி உண்டபகல்
 பகலாமோ? உறவாய் வந்த
 பெருவிருந்துக்(கு)உபசாரம் செய்து அனுப்பி
 இன்னமெங்கே பெரியோர்? என்று
 வருவிருந்தோ(டு) உண்பதல்லால், விருந்தில்லா(து)
 உணும்சோறு மருந்துதானே. (7)

திரு - இலட்சுமி, விருந்து - இல்லறத்தானை நாடிப்
 புதிதாய் வந்தவர், உணும்-உண்ணும்; சாப்பிடும், மருந்து-
 கசப்போடு கூடிய ஒளஷதம்.

பழமொழி:—விருந்தில்லாச் சோறு மருந்து, விருந்
 தில்லாத நாள் வெற்றுநாள்.

சமயத்தில் செய்த உபகாரம் கொஞ்சமாயினும்
 அதனைப் பெரிதாக டுதிக்கவேண்டும்.
 தப்பிட்ட ஆலம் விதை சிறிதெனினும்
 பெரிதாகும் தோற்றம் போலச்

செப்பிட்ட திணையளவு செய்தநன்றி
 பணையளவாச் சிறந்து தோன்றும்;
 கொப்பிட்ட உமைபாகர் தண்டலையார்
 வளநாட்டில் கொஞ்ச மேனும்
 உப்பிட்ட பேர்கள் தமை உளவரையும்
 நினைக்கும் இந்த உலகம் தானே.

(8)

துப்பிட்ட - சிவந்த. செப்பு - சிறுபிள்ளைகள் பண்ட
 மிட்டு விளையாடுகருவி. கொப்பு - பெண்களின் காதணிக
 ளில் ஒன்று. உளவரை - ஜீவகாலமுழுதும்.

பழமொழி:—உப்பிட்டவரை உள்ளவரும் நினை
 அவன் உப்புக்குத் துரோகம் நினைக்கலாமா?

பிரயோஜனம் இல்லாதவைகள்.
 மேட்டுக்கே விதைத்த விதை, வீணாருக்கே
 செய்தநன்றி, மேபும் பட்டி
 மாட்டுக்கே கொடுத்தவிலை, பரத்தையர்க்கே
 தேடியிட்ட வண்மை எல்லாம்
 பாட்டுக்கே அருள் புரியும் தண்டலையார்
 வீதிதொறும் பரப்பிடாமல்
 காட்டுக்கே எரித்தநிலாக் கானலுக்கே
 பெய்தமழை கடுக்கும் தானே.

(9)

பட்டிமாடு - திருட்டுமாடு. பரத்தையர் - வேசையர்.
 வண்மை - செல்வம். கானல் - பாலைவனம். கடுக்கும்-ஒப்
 பாகும்.

பழமொழி:—காட்டில் எரித்தநிலவும் கானலிற் பெய்த
 மழையும் போலாயிற்று.

வீட்டில் அடங்காத பிள்ளையை வெளியார் அடக்குவர்.

கொச்சையிற் பிள்ளைக்குதவும் தண்டலையார்
 வளநாட்டில் கொடியாய்வந்த

வச்சிரன்பிள் னைக்குமுனம் மாதவனே

புத்திசொன்னான், வகையும் சொன்னான்;

அச்சுதப்பிள் னைக்குமந்த ஆண்டவரே

புத்தி சொன்னார்; ஆகையாலே,

துர்ச்சணப்பிள் னைக்கூரார் புத்திசொல்லு

வாரென்று சொல்லுவாரே.

(10)

கொச்சையிற் பிள்ளை - சீர்காழித் திருஞானசம்பந்தர். கொடி-காக்கை. வச்சிரன்பிள்ளை - இந்திரன்மகன். மாதவன் - ஸ்ரீராமபிரான். அச்சுதப்பிள்ளை - திருமால்.

வச்சிரன்பிள்ளைக்கு மாதவன் புத்தி சொல்லியவரலாறு:—

ஸ்ரீராமபிரான் வனவாசம் செய்துவருங்காலத்தில் ஒரு நாள், சீதாபிராட்டியார் வடிவழகைக்கண்டு மயங்கிய இந்திரன்மகன் காக்கை வடிவங்கொண்டுவந்து பிராட்டியாரைத் தீண்ட, அதையறிந்த இராமபிரான் கோபித்து ஒரு புல்லை மந்திரித்து அம்பாகவிட அது அவனைக்கொல்ல நெருங்கிற்று. அவன் பயந்து இந்திரன் முதலிய தேவர்களிடம் அபயம் கூறிச் சென்றும் ஒருவரும் காக்க முன் வராமையால் இராமனிடமே சரண் புக்கனன். கருணைக் கடலாகிய பெருமான் அவன் செய்த குற்றம் எளிதில் மன்னித்துவிடக்கூடிய குற்றமல்லவாதலாலும், தன் ஆபுதம் வீண்படாதாதலாலும் அவனுடைய ஒற்றைக் கண்ணொளியைக் கெடுத்து, அவன் காகவடிவெடுத்துக் குற்றஞ்செய்தமையால் மற்றக் காகங்கட்கும் ஒற்றைக்கண்ணொளி கெடச்செய்து அவனுக்கும் நற்புத்தி புசட்டியனுப்பினார்.

அச்சுதப்பிள்ளைக்கு முனம் ஆண்டவரே புத்தி சொன்னவரலாறு:—

அசுரர்களுக்கு இடங்கொடுத்த பிருகுமுனிவருடைய மனைவி கியாதியைத் திருமால் கொல்ல, முனிவர் கோபித் துத் திருமாலுக்குப் பத்து அவதாரமுண்டாகும்படி சபித்தார். உடனே திருமால் அச்சாபம் நீங்கக் காஞ்சியில் சிவலிங்கபூஜை செய்யச் சுவாமி பிரசன்னமாகி, “நம்மடியவருக்குத் தீங்கியற்றினாரைத் தண்டிப்பதே தருமம். நம்மடியவர் வார்த்தை தவறமாட்டாது. ஆயினும், எம்மை வழிபடும் தன்மையால், அத் தசாவதாரமும் உலகிற்குப் காரமாகுக.” என்று கூறிப் புத்தி புகட்டினார்.

பழமொழி:—தூர்ச்சனப் பிள்ளைக்கு ஊரார் புத்தி கொடுப்பர், உற்றூர்க்கடங்காப்பிள்ளையை ஊரார் அடக்குவர்.

பொருமையால் பிரபோஜனம் இல்லை.

அள்ளித்தெள் நீ(று) அணியும் தண்டலையார்

வளநாட்டில் ஆண்மை உள்ளோர்,

விள்ளுற்ற கல்விஉள்ளோர், செல்வமுள்ளோர்,

அழகுடையோர் மேன்மை நோக்கி

உள்ளத்தில் அழன்(று) அழன்று ‘நமக்(கு) இல்லை’

என உரைத்திங்(கு) உழல்வார் எல்லாம்

பிள்ளைப்பெற் றவர்தமைப்பார்த்(து) இருந்துபெரு

மூச்செறியும் பெற்றி யோரே.

(11)

தெள்நீறு - சுத்தமானவிபூதி. அழலுதல் - பொருமையால் கோபித்தல். பெருமூச்செறிதல்-பெருமூச்சுவிடல். பெற்றி-தன்மை. உழல்தல் - கஷ்டப்படல்.

பழமொழி:—பிள்ளை பெற்றவனைப் பார்த்துப் பெருமூச்சுவிட்டாவதென்ன? அடுத்த வீட்டுக்காரி ஆண்பிள்ளைபெற எதிர்த்த வீட்டுக்காரி இடித்துக் கொண்டால் என்ன வாகும்?

உலோபிகளால் உலகிற்கு நன்மை யில்லை.
 சட்டுமாங் கனிவாழைக் கனிபல்வின்
 கனிக்ருப காரம் ஆகும்;
 சிட்டரும்அவ் வணம்தேடும் பொருளையெல்லாம்
 இரப்பவர்க்கே செலுத்தி வாழ்வார்;
 மட்டுலவும் சடையாரே தண்டலையாரே!
 சொன்னேன் வனங்கள்தோறும்
 எட்டிமரம் பழுத்தாலும் ஈயாதார்
 வாழ்ந்தாலும் என்னுண்டாமே? (12)

கட்டுமா - ஒட்டுமாமரம், இரப்பவர்-யாசகர், மட்டு-
 தேன், ஈயாதார் - உலோபிகள், சிட்டர் - உயர்ந்தோர்.
 அவ்வணம் - அவ்வண்ணம்; அவ்விதம்.

பழமொழி:—எட்டி பழுத்தென்ன? ஈயாதார் வாழ்ந்
 தென்ன?

புகழே புருடலட்சணம்.

ஓதரிய தண்டலையா ரடிபணிந்து
 நல்லவனென்(று) உலகம் எல்லாம்
 போதமிகும் பேருடனே புகழ்ப்படைத்து
 வாழ்பவனே புருடன்; அல்லால்,
 ஈதலுடன் இரக்கம்இன்றிப் பொண்காத்த
 பூதமென இருந்தால் என்ன?
 காதவழி பேரில்லான் கழுதையோ(டு)
 ஒக்குமெனக் காணலாமே. (13)

ஓது அரிய - பேசுமுடியாத புகழ்நிறைந்த, போதம்-
 ஞானம், பேர் - கிர்த்தி, காதவழி - பத்துக்கல் தூரம்,
 பழமொழி:—காதவழி பேரில்லான் கழுதைக்குச் சமம்,

பொய்யால் வருங்கேடு.

கைசொல்லும் பனைகாட்டும் களிற்றுரியார்
 தண்டலையார்க் காண்போலப்
 பொய்சொல்லும் வாயினர்க்குப் போசனமும்
 கிடையாது, பொருள்நில் லாது;
 மைசொல்லும் காரளிகுழ் தாழைமலர்
 பொய்சொல்லி வாழ்ந்த(து) உண்டோ?
 மெய்சொல்லி வாழாதான் பொய்சொல்லி
 வாழ்வதிலை மெய்மைதானே. (14)

சொல்லும்படியான பனைமரத்தை உபமாநமாகத்
 தெரிவிக்கும்படியான துதிக்கையையுடைய, களிற்று - ஆண்
 யானை என்று பொருத்துக. உரி - தோல். களிற்றுரியார் -
 சிவபெருமான். மைசொல்லும் கார்அளி - மையின் தன்
 மையையுடைய கரிய வண்டுகள்.

தாழைமலர் பொய் சொன்ன வரலாறு:—

பிரம்ம விட்டுணுக்களிருவரும் நானே பெரியவன்
 நானே பெரியவன் என்று வாதிட்டபோது அவ்வாதினை
 நீக்கச் சிவபிரான் அக்கினிமலையாப இருவருக்கும் மத்தி
 யில் எழுந்துநிற்க, இருவரும் இதனடிமுடிமைத் தண்ட
 வரே பெரியவர் என்று தீர்மானித்துப் பிரம்மதேவர் அன்
 னமாய் முடியையும், விட்டுணுமுர்த்தி பன்றியாய் அடியை
 யும் தேடச்சென்றார். விட்டுணுமுர்த்தி அடிகாணுறுது
 வந்து நின்றார். பிரம்மதேவர் முடிகாணுது வருந்தி வரும்
 போது சிவபிரான் திருமுடிபிவிருந்து ஒரு தாழம்பூ கிழே
 வீழ்ந்து வந்துகொண்டிருந்தது பிரம்மதேவர் அதனைக்க
 ண்டு திருமுடியைத் தாங்கண்டதாகப்பொய் சொல்லும்படி

வேண்ட, அத்தாமழ்ப்புவும் அவ்வாறே வந்து சொல்லியது. சிவபிரான் உடனே பிரசன்னமாகி அவ்விருவரையும் சமாதானப்படுத்திவிட்டுத் தாமழ்ப்புவை நோக்கி, “நீ பொய் சொன்னபடியால், இனி நமக்கணிவதற்கு ஆகாய்,” என்று நீக்கிவிட்டார். விபரம் அருணாசலப்புராணம் காண்க.

பழமொழி:—மெய்சொல்லி வாழாதான் பொய் சொல்லி வாழ்வானோ? மெய்சொல்லிக் கெட்டவனும் இல்லை; பொய் சொல்லி வாழ்ந்தவனும்ல்லை.

கீழ்மக்கள் நிந்தை அறிவாளிகளை ஒன்றும் செய்யாது.

அந்தணரை, நல்லவரை, பரமசிவன்

அடியவரை அகந்தை யாலோர்

நிந்தனைசொன் னாலும்என்ன? வைதாலும்

என்ன? அதில் நிதேதம் உண்டோ?

சுந்தரர்க்குத் தூதுசென்ற; தண்டலை நீள்

நெறியாலே துலங்கும் பூர்ண

சந்திரனைப் பார்த்துநின்று நாய்குரைத்த

போதில் என்ன தாழ்ச்சி தானே?

(15)

அகந்தை-கர்வம். நிதேதம்-நிஷேதம்: நீக்கப்படுவது. சுந்தரர்க்கு - சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகட்கு தாழ்ச்சி-குறைவு.

சுந்தரர்க்குத் தூதுசென்ற வரலாறு:—

சங்கிலியாரை மணந்து கொண்டதறிந்த பரவையார் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பால் ஊடல்கொள்ள, அதனை நீக்கும்படி சுந்தரர், பெருமானை வேண்ட, அவர் இருமுறை தூதாகச் சென்று பரவையார் ஊடலைத் தீர்த்தார். விபரம் பெரியப்புராணம் காண்க.

பழமொழி:—சந்திரனைப் பார்த்து நாய்குரைத்து ஆவதென்ன?

கீழ்மக்கள் பெரியோர்பால் செய்யும் குற்றமே
அக்கீழ்மக்களை அழித்துவிடும்.

கோடாமல் பெரியவர்பால் நடப்ப (து) அன்றிக்
குற்றமுடன் குறைசெய் தோர்கள்
ஆடாகிக் கிடந்தவிடத் (து) அதன்மயிரும்
கிடவாமல் அழிந்து பேர்வார்;
வீடாம்நற் கதியதவும் தண்டலையா ரே!
சொன்னேன் மெய்யோ? பொய்யோ?
கோடாலிக் காம்பேதன் குலத்தினுக்குக்
கேடான கொள்கை தானே. (16)

கோடாமல்-மனங்கோணாமல். ஆடு ஆகி-ஆட்டுஜன்மம்
எடுத்து வீடு-மோட்சம். மரக்கிளைகளில் ஒன்றாகிய கோடா
லிக்காம்பே தன்னினமாகிய மரத்தை வெட்டுதற்கு உதவி
யாயிருத்தல், குலத்தினுக்குக் கேடான கொள்கையாம்.

பழமொழி:—கோடாலிக்காம்பாலே குலத்துக்கு
ஈனம், குலத்தைக் கெடுக்கவந்த கோடாலிக்காம்பு, ஆடு
கிடந்தவிடத்தில் அதன் மயிரும் இல்லாமல் போச்சு.

மனிதன் பிரபஞ்சத்தில் வாழவேண்டிய மூறை.

பேரிசைக்கும் சுற்றமுடன் மைந்தரும்மா
தரும்சூழப் பிரபஞ்சத்தே
பாரியைஉற் (து) இருந்தாலும் திருநீற்றில்
கழற்காய் போல் பற் (து) இல் லாமல்,
சீரிசைக்கும் தண்டலையார் அஞ்செழுத்தை
வினைக்கின்முத்தி சேரல் ஆகும்;
ஆரியக்கூத் (து) ஆடுகினும் காரியமேல்
கண்ணாவ (து) அறிவு தானே. (17)

பேரிசைக்கும்-புகழைக்கொடுக்கும், மைந்தரும் மாத
ரும் - ஆண்குழந்தைகளும் பெண்குழந்தைகளும். பாரி-
மனைவி. திருநீறு-விபூதி. சீர் இசைக்கும் - சிறப்பினைக்
கொடுக்கும். அன்செழுத்து-பஞ்சாட்சரம்.

பழமொழி:-ஆரியக் கூத்தாடினாலும் காரியத்தின்மேல் கண்
ணாயிருக்கவேணும், திருநீற்றிலிட்ட கழற்சிக்காய் போலிரு.

போலிக்குருவின் உபதேசம் பொல்லாங்கில் போக்குவிக்கும்.

அருள் மிகுத்த ஆகமநூல் படித்தறியார்,

கேள்வியையும் அறியார், முன்னே

இருவினையின் பயன் அறியார், குருக்கள் என்றே

உபதேசம் எவர்க்கும் செய்வார்,

வரமிகுத்த தண்டலைநீள் நெறியாரே!

அவர் கிரியா மார்க்கம் எல்லாம்

குருடனுக்குக் குருடன்கோல் கொடுத்துவழி

காட்டிவரும் கொள்கை தானே.

(18)

ஆகமநூல்-பதினெண் ஸ்மிருதிகள். இருவினை - நல்
வினை தீவினைகள். கிரியாமார்க்கம்-கிரியைநிலை; சைவசமய
நிலை நான்கனுள் ஒன்று: பூஜை முதலியன.

பழமொழி:-குருடனுக்குக் குருடன் வழிகாட்டி
னதுபோல.

சமயம் அறிந்து காரியத்தைச் சாதிக்கவேண்டும்

நேற்றுள்ளார் இன் (அ) இருக்கை நிச்சயமோ?

ஆதலினால் நினைந்த போதே

ஊற்றுள்ள பொருள் உதவி அறந்தேடி

வைப்ப (ஆ) அறி (ஆ) உடைமை அன்றோ?

கூற்றுள்ளம் மலையவரும் தண்டலையா ரே!

சொன்னேன்; குடபால் வீசம்

காற்றுள்ள போ (து) எவரும் தூற்றிக்கொள்

வதுநல்ல கருமம் தானே.

(19)

ஊற்று + உள்ள - மிகுதியான. கூற்று + உள்ளம் - யம
தருமனுடையமனம். மலைய - திகைக்க. இவ்வரலாறு 31-
வது செய்யுள் குறிப்பிற்காண்க. குடபால் - மேற்குப்பக்கம்.

பழமொழி:—காற்றுள்ளபொழுதே தூற்றிக்கொள்ள
வேண்டும்.

கால நிலமையறிந்து கோடுக்கும் கோடையே மேலானது.

சீரிலகும் தண்டலையார் திருவருளால்

அகம் ஏறிச் செழித்த நாளில்

பாரியென ஆயிரம்பேர்க்கு) அன்னதா

னங்கொடுக்கும் பலனைப்பார்க்க,

நேரிடும்பஞ் சந்தனிலே எவ்வளவா

கிலுங்கொடுத்தால் நீதி ஆகும்;

மாரிபதின் கலநீரில் கோடை தனில்

ஒரு குடநீர் வண்மைதானே.

(20)

அஃகம் = அகம், ஏறி - தானிய விலையின் மரக்கால்
முதலிய அளவுகள் அதிகப்பட்டு. வண்மை - கொடை,
மாரி - மழைக்காலம்.

பாரி வரலாறு:—

இவன் கடையெழுவள்ளல்களில் ஒருவன். இவனுக்கு
வேள்பாரி என்றும் பெயர். முந்நாறு ஊர்களுக்குத்
தலைமை கொண்ட, அரண்வலி முதலிய பெருமைகளோடு

கூடிய பறமலையை ஆண்ட சிற்றரசன். கொடைத்தன்மையால் மிக்க புகழ்படைத்தவன். இவன்பாள் பொறுமை கொண்ட தமிழ்நாட்டு மூவேந்தர் வஞ்சக முறையால் இவனைக் கொன்றனர். மற்ற சிபரம் அபிதான சிந்தாமணியில் காண்க.

பழமொழி:—மழைக்காலத்தில் பதின்மூன்று நீர்வார்ப்பு பதிலும் கோடைக்காலத்தில் ஒரு குடநீர் வார்ப்பது மேலானது, அடை மழைக்காலத்தில் தண்ணீர்ப்பந்தல் எதற்கு?

நமக்கு வரும் இன்ப துன்பங்கட்கு இவ்வுலகத்தோர்
காரணமாகார்.

வைத்தினும் வாழ்த்தினும் இன்பதுன்பம்
வந்தினும் வம்பு கோடி

செய்தினும் தண்டனை நீள் நெறியார்தம்
செயல்என்றே தெளிவ (து) அல்லால்,
மெய்தவிர அவர்செய்தார் இவர்செய்தார்
எனநாடி வெறுக்கல் ஆமோ?

எய்தவர்தம் அருகிருக்க அம்பை நொந்த
கருமம் என்ன இயம்பு வீரே.

(21)

மெய்தவிர - உண்மையொழியும்படி. வம்பு - துர்க்கிருத்தியம். இயம்புதல் - சொல்லுதல்.

பழமொழி:—எய்தவரிருக்க அம்பை நொந்தாவதென்ன?

தருமம் செய்யவேண்டிய முறை.

சுற்றமாய் நெருங்கியுள்ளார், தனையடைந்தார்,
கற்றறிந்தார், துணைவே றில்லார்,

உற்றவே தியர், பெரியோர்க் குதவியன்றிப்
 பிறர்க்குதவும் உதவி எல்லாம்
 சொற்றநான் மறைபரவும் தண்டலையா ரே!
 சொன்னேன்; சுமந்தே ரொந்து
 பெற்றதாய் பசித்திருக்கப் பிராமணபோ
 சனநடத்தும் பெருமைதானே. (22)

சுற்றம் - பந்துக்கள். மறை - வேதம். சொற்ற-பெரு
 மையாய்க் கூறப்பட்ட.

பழமொழி:—பெற்ற தாய் பசித்திருக்கப் பிராமண
 போஜனம் செய்வித்தான், தாய் தவிட்டுக்கழ மகன் கோ
 டிக்கரையிலே கோதானம் பண்ணினான்.

நல்லவர் தீயவர் இயற்கை

துன்மார்க்கர்க்கு(கு) ஆயிரந்தான் சொன்னாலும்
 மறந்துவிட்டுத் துடுக்கே செய்வார்;
 சன்மார்க்கருக்கு(கு) ஒரு வார்த்தை சொலுமளவே
 மெய்யதனில் தழும்பாக்கொள்வார்,
 பன்மார்க்க மறைபுகழும் தண்டலையா
 ரே! சொன்னேன் பதமே யான
 நன்மாட்டுக்கு(கு) ஓரடியாம் நல்பெண்டிர்க்கு(கு)
 ஒரு வார்த்தை நடத்தையாமே. (23)

துடுக்கு - தீக்குணம். சொலும் - சொல்லும். - பன்
 மார்க்கம் - பலவிதமானதருமவழிகள். பதம் - மேன்மை.

பழமொழி:—நல்ல மாட்டுக்கோரடி நல்பெண்டிக்கொரு
 வார்த்தை, நல்லமாடு உள்ளூரில் விலைப்போகும்.

அற்ப மனிதரின் இயற்கை.

விற்பனர்க்கு வாழ்வுவந்தால், மிக வணங்கிக்
கண்ணோட்ட மிகவுஞ்செய்வார்.
சொற்பருக்கு வாழ்வு வந்தால் கண்டெரியா(து)
இறுமார்து துன்பம் செய்வார்;
பற்பலருக்கு வாழ்வுதரும் தண்டலையா
ரே! சொன்னேன் பண்பில்லாத
அற்பருக்கு வாழ்வுவந்தால் அர்த்தராத்
திரிகுடைமேல் ஆகுந்தானே (24)

விற்பனர் - படிப்பாளிகள். கண்ணோட்டம் - தாட்சணியம். இறுமார்து - கர்வங்கொண்டு.

பழமொழி:—அற்பனுக்கு வாழ்வுவந்தால் அர்த்தராத் திரியுந் குடைபிடிப்பன், காணாதமனிதன் கஞ்சி கண்டால் ஓயாமல் ஓயாமல் ஊற்றிக்குடிப்பன்.

தருமம் முதலியன பிரயோஜன மாகாவிடம்.

விசையமிகும் தண்டலையார் வளநாட்டில்
ஒருத்தர்சொல்லை மெய்யா எண்ணி
வசைபெருக அநியாயம் செய்துபிறர்
பொருளையெல்லாம் வலியவாங்கித்
திசைபெருகக் கீர்த்திஎன்றும் தன்மம் என்றும்
தானம்என்றும் செய்வ(து) எல்லாம்
பசுவினையே வதைசெய்து செருப்பினைத்தா
னங்கொடுக்கும் பண்புதானே (25)

விசையம் - விஜயம்; ஜயம். வசை - பழி. திசை - திக்கு.

பழமொழி:—பசுவைக் கொன்று செருப்பைத்தானம் பண்ணினான், அல்லது பசுவைக்கொன்று பார்ப்பானுக்குத் தானம் பண்ணினான், கடைத்தேங்காயைத்திருடி வழிப்பிள்ளையாருக்கு உடைத்தான்.

எப்படியானாலும் இயற்கைக் குணம் மாறாது.

சிறியவராம் முழுமூடர் துரைத்தனமாய்

உலகாளத் திறம்பெற்றாலும்,

அறிவுடையார் தங்களைப்பேரல் சற்குணமுள்

ளுடையோர்கள் ஆகமாட்டார்

மறிதருமான் மழுவேந்தும் தண்டலையா

ரே! சொன்னேன் வாரிவாரிக்

குறுணிமைதான் இட்டாலும் குறிவடிவம்

கண்ணகிக் குணங்கொடாதே.

(26)

உள் - மனம். மறிதரும் - தாவும்படியான. மழு-ஒரு வகை ஆயுதம். குறுணி-மரக்கால் என்றும் முகத்தலளவுப் பெயர். குறிவடிவம்-கண்பேரல் குறித்து எழுதியவடிவம்.

பழமொழி:—குறுணிமை யிட்டாலும் குறிவடிவம் கண்ணகாது, முக்காலும் காகம் முழுகிக் குளித்தாலும் கொக்காகாது.

இன்றாருக்கு இன்னது இல்லையென்பது.

சுற்றவர்க்குக் கோபமில்லை; சுடந்தவர்க்குச் சாதியில்லை; கருணை கூர்ந்த

நற்றவர்க்கு விருப்பமில்லை; நல்லவருக்கு
 ஒருகாலும் நரகமில்லை;
 கொற்றவருக்கு அடிமையில்லை; தண்டலையார்
 மலர்ப்பாதம் கும்பிட்டு ஏத்தப்
 பெற்றவர்க்குப் பிறப்பில்லை; பிச்சைச் சோற்
 றினுக்கு இல்லை பேச்சுத்தானே. (27)

கடந்தவர் - ஞானிகள். நற்றவர் - நல்ல தவசிகள்.
 கொற்றவர் - அரசர். அடிமை - அடிமைத்தன்மை.

பழமொழி:—பிச்சைச் சோற்றுக்குப் பேச்சென்ன?

சமயம் அறிந்து பேசவேண்டும்.

நேசமுடன் சபையில் வந்தால், வேளையறிந்து
 இங்கிதமாம் நிருபர் முன்னே
 பேசுவதே உசிதமல்லா னடுவில் ஒரு
 வன்குழறிப் பேசல் எல்லாம்
 வாசமிகும் தண்டலைநீள் நெறியாரே!
 அபிஷேக மலினீர் ஆட்டிப்
 பூசைபண்ணும் வேளையிலே கரடியைவிட்டு
 ஒட்டுவது போலும் தானே. (28)

நிருபர் - அரசர். உசிதம் - நன்மை. எதிர்ப்பதம் -
 அநுசிதம். அபிஷேகம் - திருமஞ்சனம். மலி - பொருந்தி
 யுள்ள.

பழமொழி:—சிவபூஜை வேளையிலே கரடியைவிட்டு
 ஒட்டினான், அல்லது சிவபூஜை வேளையில் சிறுத்தைப்புலி
 வந்ததுபோல்.

கேடுவான் கேடு நினைப்பான்.
 மண்ணுலகிற் பிறர்குடியை வஞ்சனையிற்
 கெடுப்பதற்கு மனதி னாலே
 உன்னிடினும் உரைத்திடினும் அவன்றானே
 கெடுவன் என்ப(து) உண்மை யன்றோ?
 தென்னவன்சோ மூன்பணியும் தண்டலைநீள்
 நெறியாரே! தெரிந்து செய்யும்
 தன்வினை தன்னைச்சுடவோட்(டு) அப்பம் வீட்
 டைச்சுடவும் தான்கண்டோமே. (29)

உன்னுதல் - நினைத்தல், தென்னவன் - பாண்டியன்.
 பழமொழி:—தன்வினை தன்னைச்சுடும் ஓட்டப்பம் வீட்
 டைச்சுடும். இது, பட்டினத்தடிகள் துறவு நிலைமையைப்
 பொறுத (அவர்) தமக்கை நஞ்சுகலந்த அப்பத்தை அவர்க்
 குக்கொடுக்க, அதனை அவர்வாங்கி அவள் வீட்டின் ஓட்டில்
 சொருகிவைத்துச்சொல்லிய வாக்கியமாகும். பின் பழ
 மொழியாக வழங்கலாயிற்று. தீவினை யிட்டவன் தீவினை
 பெறுவான்.

பணம் பத்தும் செய்யும்.
 பணந்தானே அறிவாகும்; பணந்தானே
 வித்தைபுமாம்; பரிந்து தேடும்
 பணந்தானே குணமாகும்; பணமில்லா
 தவர்பிணமாம் பான்மை சேர்வர்;
 பணந்தானே பேசவிக்கும்; தண்டலைநீள்
 நெறியாரே! பார்ம் தீல்தான்
 பணந்தானே பந்தியிலே; குலந்தானே
 குப்பையிலே படுக்கும் தானே. (30)

வித்தை - கல்வி. பரிந்து - விரும்பி. பான்மை - தன்
 மை. பார் - பூமி. படுக்கும் - சேர்க்கும்.

பழமொழி:—பணம் பந்தியிலே குலம் குப்பையிலே.
 ஈட்டிஎட்டினமட்டும் பாயும், பணம் பாதாளமட்டும் பாயும்

பக்தர்கட்குப் பயமொன்றில்லை.
 புனங்காட்டும் மண்ணும் விண்ணும் அஞ்சவரும்
 காலனையும் போடா என்றே
 இனங்காட்டும் மார்க்கண்டன் கடிந்துபதி
 னூறுவய(து) என்றும் பெற்றான்;
 அனங்காட்டும் தண்டலையார் அடியாரெல்
 லாமொருவர்க்கு(கு) அஞ்சவாரோ?
 பனங்காட்டு நரிதானும் சலசலப்புக்(கு),
 ஒரு நாளும் பயப்படாதே. (31)

புனங்காட்டும் - முல்லை நிலவளப்பம் பொருந்திய.
 விண்-மேலுலகம். காலன்-யமன். இனம்-குலம். கடிதல்-
 நீக்கல். அனம்—அன்னம். மார்க்கண்டர் தமது முடிவு
 அறிந்து திருக்கடவூரில் சுவாமியைப் பூசித்துக் கொண்
 டிருக்க, அப்போது இயமன் வந்து பாச மிட்டிழுக்கச்
 சுவாமி அவனை யுதைத்து வீழ்த்தி மார்க்கண்டர்க்கு என்
 றும் பதினூறு வயதுடனிருக்க வரமருளிஞர்.

பழமொழி:—பனங்காட்டு நரி சலசலப்புக்கு அஞ்
 சாது. கரட்டுக் காட்டுக்கு முரட்டு மண் வெட்டி.

சாப்பாடே சகலத்திற்கும் காரணம்.
 சோறென்ன செய்யும்? எல்லாம் படைத்திடவே
 செய்யும், அருள் சுரந்து காக்கும்;
 சோறென்ன செய்யும்? எல்லாம் அழித்திடவே
 செய்யும், அதன் சொரூபம் ஆக்கும்;
 சோறென்ன எளிதேயோ! தண்டலையார்
 தம்பூஜை துலங்கச் செய்யும்;
 சோறென்ன செய்யுமெனில், சொன்ன வண்ணம்
 செய்யும் பழமை தோற்றும் தானே. (32)

சுரத்தல்-அதிகமாகத் தோன்றுதல். சொரூபம்-வடி
 வம். எளிமை-கேவலம். துலங்கல் - விளங்கி மேம்படல்.
 பழமை-சிறப்பு. தான், ஏ-அசைகள்.

பழமொழி:—சோறென்ன செய்யும்? சொன்ன வண்
 ணம் செய்யும். உண்டவன் உரம் செய்வான்.

பைத்தியகாரனுக்கு உலகம் பைத்தியமாம்.
 எத்தருக்கும் உலுத்தருக்கும் ஈனருக்கும்
 மூடருக்கும் இரக்கம் பாரா
 மத்தருக்கும் கொடிதாம்அவ் வக்குணமே
 நற்குணமா வாழ்ந்து போவார்;
 பத்தருக்கு நலங்காட்டும் தண்டலையா
 ரேயறிவார் பழிப்பாரேனும்,
 பித்தருக்குத் தங்குணமே நூலினும் செம்
 மையதான பெற்றியாமே. (33)

எத்தர் - வஞ்சகர். உலுத்தர் - உலோபிகள். ஈனர் -
 கேவலமான குணமுடையர். மத்தர் - பைத்தியர். பத்தர் -
 பக்தர். நூல்-சாஸ்திரம்.

பழமொழி:—பித்தருக்குத் தங்குணம் நூலினும்
 செம்மை. கிணற்றுத்தவளைக்கு நாட்டுவளம் தெரியாது.

தன் நிலைமைக்குத் தகுந்த நடை.
 பன்னகவே ணிப்பரமர் தண்டலையார்
 நாட்டிலுள பலரும் கேளீர்!
 தன்னறிவு தன்னினைவு தன்மகிமைக்கு
 ஏற்றநடை தகுமே அல்லால்,
 சின்னவரும் பெரியவர்போ லேநடந்தால்
 உள்ளதும் போம்; சிறிய காகம்
 அன்னநடை நடக்கப் போய் தன்னடையும்
 கெட்டவகை ஆகும் தானே. (34)

பன்னகம் - பாம்பு. வேணி - சடாமகுடம்.

பழமொழி:—அன்ன நடைக்காசைப்பட்டுத் தன்ன
 டையுமிழந்தது காகம். அரசனை நம்பி ஆண்டானை யிழந்
 தான்.

போல்லாத கள்ளர்கள்.

செழுங்கள்ளு நிறைசோலைத் தண்டலை நீள்
 ரெறியாரே! திருடிக் கொண்டே
 எழுங்கள்ளர் நல்லகள்ளர்; பொல்லாத
 கள்ளரினியாரே! என்றால்,

கொழுங்கள்ளர் தம்முடன்கும் பிடுங்கள்ளர்

திருநீறு குழைக்கும் கள்ளர்

அழுங்கள்ளர் தொழுங்கள்ளர் ஆசாரக்

கள்ளரிவ ரைவர் தாமே.

(35)

கள் - தேன். எழுதல் - செல்லுதல். கொழுமை- வளமை. திருநீறு - விபூதி. தொழுதல் - வணங்கல்

பழமொழி:—கும்பிடுங்கள்ளர், குழைத்திடுங்கள்ளர், அழுங்கள்ளர், தொழுங்கள்ளர், ஆசாரக்கள்ளரே அதிகக்கள்ளர்.

உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசலாகாது.

தனத்திலே மிகுத்தசெழும் தண்டலையார்

பொன்னிவளம் தழைத்த நாட்டில்,

இனத்திலே மிகும்பெரியோர் வாக்கு மனம்

ஒன்றாகி எல்லாம் செய்வார்;

சினத்திலேமிகும்சிறியோர் காரியமோ

சொல்வதொன்று செய்வ(து) ஒன்று

மனத்திலே பகையாகி உதட்டிலே

உறவாகி மடிவர் தாமே.

(36)

தனம் - செல்வம். பொன்னி - காவேரி. இனம் - சகவாசம். சினம் - கோபம். மடிதல் - சாதல்.

பழமொழி:—மனத்திலே பகை, உதட்டிலே உறவு, வாய் சர்க்கரை, கை கருணைக்கிழங்கு.

ஊருடன் கூடிவாழ்.

தேரோடும் மணிவீதித் தண்டலையார்

வளங்காணும் தேசம் எல்லாம்

போரோடும் விறல்படைத்து வீராதி

வீரரென்னும் புகழே பெற்றார்

நேரோடும் உலகத்தோடு; ஒன்றுபட்டு

நடப்பதுவே நீதி ஆகும்;

ஊரோட உடனோடல் நாடோட

நடுவோடல் உணர்வுதானே.

(37)

மணி - அழகு போர் - யுத்தம். விறல் - ஜயம்.
பழமொழி:—ஊரோட ஒக்கவோடல், நாடோட நடு
வோடல். நாலுபேருக்கியைந்தது நமக்கும்.

பெரியோரை ஏழமையால் அலட்சியப்படுத்தக்கூடாது.

அருப்பயிலும் தண்டலைவாழ் சிவனடியார்
எக்குலத்தார் ஆனால் என்ன?

உருப்பயிலும் திருநீலும் சாதனமும்
கண்டவுடன் உகந்து போற்றி

இருப்பதுவே முறைமை அல்லால்
ஏழை என்றும் சிறியரென்று மிகழ்ந்துகூறி

நெருப்பினையே சிறிதென்று முன்தாளை
தனின்முடிய நினைத்த வாறே.

(38)

அருப்பயிலும் - கடவுள் தங்கியிருக்கும். உரு-வடிவம்;
அழகு. சாதனம் - உருத்திராட்சமுதலியன. உகத்தல் - வி
ரும்பல். முன்தாளை - வஸ்திரத்தின் முன்பாகா.

பழமொழி:—நெருப்புச் சிறியதென்று முன்தாளையில்
முடியலாமா?

நல்ல காரியங்களையும் இடமறிந்து செய்யவேண்டும்.

காலமறி தண்டலையார் வளநாட்டில்
கொலை, களவு, கள்ளே காமம்

சாலவரு குருநிர்தை செய்பவர்பால்
மேவி அறந்தனைச் செய்தற்குச்

சீலமுடையோர் நினையார்; பனையடிபி
லேயிருந்து தெளிந்த ஆவின்

பாலினையே குடித்தாலும் கள்ளென்பார்
தள்ளென்பார், பள்ளென்பாரே.

(39)

சால-மிகுதியாக. மேவுதல்-பொருந்தல். சீலம்-ஒழுக்
கம். ஆ-பசு. பள்-ஒருசாதி.

பழமொழி:—பனையடியிலிருந்து பாலைக்குடித்தாலும்
பார்ப்போர் கள்ளைக்குடித்தானென்பர்.

சூ து வி ரு ம் பே ல் .

கைக்கெட்டா (து) ஒருபொருளும், கண்டவர்க்கு
நகையாகும் கனமேயில்லை,

இக்கட்டாம் வருவதெல்லாம்; லாபமுண்டோ?
கவறுகையில் எடுக்கல் ஆமோ?

திக்கெட்டே றியகீர்த்தித் தண்டலையார்
வளநாட்டில் சீ! சீ! என்னச்

சொக்கட்டான் எடுத்தவர்க்குச் சொக்கட்டான்
சூதுபொல்லாச் சூது தானே. (40)

கனம்-பெருமை. இக்கட்டு-ஆபத்து. கவறு-சூதாடு
கருவி. கீர்த்தி-புகழ்.

பழமொழி:—சொக்கட்டானாட்டம் பொல்லாத
சூதாட்டம். சூதே எவர்க்கும் வேதனைகொடுக்கும்.

மானமே மனிதன் வாழ்க்கைநிலை.

கானமரும் கவரியொரு மயிர் படினும்

இறக்குமது கழுதைக்குண்டோ?

மானமுடன் வாழ்பவனே மாபுருடன்

சுயோதனை மறந்தார் உண்டோ?

ஆனகம்சேர் ஒலிமுழங்கும் தண்டலையா

ரேசொன்னேன் அரைக்காசுக்குப்

போனவபி மானமினி ஆயிரம் பொன்

கொடுத்தாலும் பொருந்திடாதே. (41)

கான் அமரும் - காட்டில்வசிக்கும். கவரி - ஒருவகை
மான். சுயோதனை - தூரியோதனை. ஆனகம் - வாத்தி
யம். அபிமானம் - மானம்

சுயோதனை வரலாறு:—

கௌரவர்கள் தலைவனான தூரியோதனை, தருமபுத்தி
ராதிகள் மயனால் செய்யப்பட்ட சபாமண்டபத்தில் செய்
பும் இராஜ சூயத்திற்குச் சென்றிருந்த காலத்தில் மயன்
விசித்திரத்தால் மனமருண்டு நடந்துகொண்ட தன்னிலை

மையைக்கண்டு நகையாடித் தன்னையவமானப்படுத்தின திரௌபதிபால் வெறுப்புக்கொண்டு தனது மானமே பெரிதாய். எண்ணிப் பெரியார் பலர் வார்த்தையும் தள்ளி ஒரே பிடிவாதமாய்ப் பாண்டவர்களோடு பாரதப்போரை நடத்தினான். விபரம் பாரதங்காண்க.

பழமொழி:—அரைக்காகக்குப்போனமானம் ஆயிரம் பொன் கொடுத்தாலும் வாராத.

பெரியோர் தன்மையும் சிறியோர் நிலைமையும்.
பொறுமைபுடன் அறிவுடையார் இருந்தவிடம்
விளக்கேற்றிப் புகுதல் வேண்டும்;
கெருவமுடன் அகந்தையுளார் இறுமாந்து
நடந்துதலை கீழா வீழ்வார்;
வறுமையினும் மறுமையினும் காணலாம்
தண்டலையார் வாழும் நாட்டில்
நிறைகுடமோ தளும்பாது குறைகுடமோ
கூத்தாடி நிற்ப(து) ஆமே. (42)

அறிவுடையார் மிகவும் அடக்கமாக, இருந்தவிடம் யார்க்கும் தெரியாவண்ணம் இருப்பாராகையால், 'விளக்கேற்றிப்புகுதல் வேண்டும்' என்றார். அகந்தை - அகங்காரம். இறுமாப்பு - அலட்சியம். வறுமை - தரித்திரம். மறுமை - சூட்சும உலகம்.

பழமொழி:—நிறைகுடம் தளும்பாது, குறைகுடம் கூத்தாடும். தாழ்ந்தது தங்கம் உயர்ந்தது பித்தலை.

பெரியோர் செல்வச்சிறப்பு.
ஞாலமுறும் நல்லவர்க்குச் செல்வம்வந்தால்,
எல்லவர்க்கும் நாவல் லோர்க்கும்
காலமறிந்(து) அருமைபுடன் பெருமையறிந்(து)
உதவிசெய்து கனமே செய்வார்;
மாலறியாத் தண்டலைநீள் நெறியாரே!
அவரிடத்தே வருவார் யாரும்;
ஆலமரம் பழுத்தவுடன் பறவையின் பால்
சிட்டெவரே அனுப்பு வாரே? (43)

ஞாலம் - பூமி. நாவல்லோர் - வித்வான்கள் கனம் - மரியாதை. மால் - மகாவிஷ்ணு.

பழமொழி:—ஆல்மரம் பழுத்ததென்று யார்பறவைக் குச்சீட்டனுப்பினார். கரும்பு கட்டோடிருந்தால் எரும்பு தானே வரும்.

குணமில்லா மனைவியோடு கூடிவாழல்.

அடுத்தமனை தொறும்புகுவாள், கணவனுணு

முனமுண்பாள், அடக்கம் இல்லாள்,

கடுத்தமொழி பேசிடுவாள், சிறுதனம்தே

டுவளிவளைக் கலந்து வாழ்தல்

எடுத்தவிடைக் கொடியாரே! தண்டலையாரே!

எவர்க்கும் இன்பம் ஆமோ?

குடித்தனமே கெடவேண்டிப் பிடாரிதனைப்

பெண்டுவைத்துக் கொண்டதாமே.

(44)

கணவன் + உண்ணும் + முன்னம் = கணவனுணுமுனம்.

சிறுதனம் = சிறுவாடு என்னும் பெண்கள் திருட்டுத்தன மாய்ச்சேர்க்கும் சம்பாத்தியம். விடை - ரிஷபம்.

பழமொழி:—பிடாரியை வீட்டில் பெண்டுக்கு வைத்தான். வெட்டிச்ச்சனியனை விலைக்கு வாங்கினான்.

அற்பர்சினேகம் பிராணசங்கடம்.

ரித்தம்எழு நூறுநன்றி செய்தாலும்

ஒருநீது நேரே வந்தால்

அத்தனையும் தீதென்பார் பழிதருமக்

கயவர்குணம் அகற்றலாமோ?

வித்தகஞ்சேர் தண்டலையார் வளநாட்டில்

சாம்பலிட்டு விளக்கினாலும்

எத்தனைசெய்தாலுமென்ன பித்தனைக்குத்

தன்னுற்றும் இயற்கையாமே.

(45)

கயவர் - தூக்குனிசள், வித்தகம் - ஞானம். நாற்றம் - வாசனை.

பழமொழி:—வித்தவிளக்கினாலும் பித்தனைபீராலும், பாம்புக்குப் பால்வார்த்தாலும் படுவிஷத்தைக் கக்கும்.

முற்றும்.

59006

0-16KPK, T

N25

ஆம்பூர் இந்து ஹைஸ்கூல் தமிழ் பண்டிதராகிய
ப. ம. வேணுகோபால் நாயுடு எழுதியவை.

* சம்பகமாலினி. ஆங்கிலக்கவியாகிய 'டென்னிசன்'
ராகிய 'இலேயன்' என்னும் நூலைத்தழுவி செந்தமிழ் நடை
யில், ஆங்காங்கு பற்பல ஆரிய பெரிய நீதிகள் அமைய
எழுதப்பட்ட ஓர் இனிய தமிழ்நாவல் 58+6-பக்கங்கள்.

விலை அணா 0—6—0

* குலசேகரன். இது ஓர் சிறந்த நீதிநூல். ஆன்றோர்
கருத்துக்களும், உரைகளும், செய்யுட்களும் சேர்க்கப்
பட்டுள்ளன. ஸத்விஷயஞானத்தோடு பாஷையறிவைபுங்
கொடுக்கும். விதவான்களால் போற்றப்பட்டது. 60+6-பக்
கங்கள்

விலை அணா 0—6—0

* சரகவதி அந்தாதி. பாலர்கள் படிப்பதற்கேற்ப
குறிப்புரையுடன் பதிக்கப்பட்டது. பூல்ஸ்காப் 16-பக்க
அளவில் 20+6-பக்கங் கொண்டது.

விலை அணா 0—2—0

வேலூர் இராஜாங்கமகமதிய உயர்தரப் பாடசாலைத்
தமிழ் பண்டிதர், வித்வான்

ம. அ. நடராஜ பிள்ளை அவர்கள் எழுதியது.

உறுதியின் உறம் அல்லது மாதுசொன்னகுளால்
இளமை துறத்தல், (திருநீலகண்ட நயனார் சரிதம்). நாகரிக
வாழ்க்கைக்கும் தற்கால நேர்மைக்கும் பொருந்த, புராண
சரிதத்தை இனிய தமிழ் நடையில் ஏற்ற மேற்கோள்க
ளுடன், தமிழின் பெருமையைப் புலப்படுத்தி, தமிழைப்
படிக்கவும் போற்றவும் தூண்டும் வகையில் எழுதப்பட்ட
ஓர் உயர்ந்த வசனநூல். 102+10-பக்கங்கள்.

விலை அணா 0—9—0

நடுநாயக புஸ்தகசாலை, வேலூர்

* இக்குறியுள்ளவை சென்னை டேக்ஸ்ட்புக் கமிட்டியார் அங்கீகரித்தவை.

எல்லா புஸ்தகங்களும் க்ரௌன் பதினாறுபக்க அளவில் அச்சிடப்பட்டவை.

மாயவரம் சர்க்கார் ஆரம்ப ஆசிரியர்க் கழகத்து முன்றுவது போதகாசிரியரான C. G. நாராயணசாமிநாயுடு தொகுத்தவை.

* விவேக சிந்தாமணி. பழைய பிரதிகளில் காணும் பிழைகளைத் திருத்தியும், அங்கவன்னிப்பும், இலீலை இராசமும் முதலிய அசங்கதமான விஷயங்களை உள்ளடக்கிய பாடல்களைக் களைந்தும், வேறு நூற்களிலிருந்து சில பாடல்களைச் சேர்த்தும், ஒவ்வொரு பாடலின்கீழ் தொடர்மொழிகளுக்குச் சந்தி பிரித்து அர்த்தமும், புஸ்தகத்தின் கடையில் அரும்பதங்களுக்குச் சிறு அகராதியும் சேர்த்துப் பதிப்பிக்கப்பட்டது. 52+4-பக்கங்கள்.

விலை அணு 0—2—6

சுலப எண்சுவடி. அனுபவ போதனாமுறைகளுக்கிணங்க சித்திரங்களாலும் உதாரணங்களாலும் விஷயங்களை விளக்கியும், அவசியமானவைகளை விரித்தும், எண்ணல் பெருக்கல் வாய்ப்பாடுகளைச் சருக்கியும், மாணுக்கர்கட்கு கைப்புத்தகமாகவும், ஏனையோர்க்கு ஸ்வபோதிநியாகவும் அமைத்து தொகுக்கப்பட்டது. 48-பக்கங்கள்.

விலை அணு 0—2—0

சரஸ்வதி பாலபாடம். வெறும் போதனாமுறைகளைத் தழுவி எழுதப்பட்டதல்லாமல், தேச கேசமம், சிறுவர்களின் முன்னேற்றம், பாஷாபிஷேகத்தி முதலியவைகளை முதன்மையாகக்கொண்டு எழுதப்பட்டது. அச்சில்.